GLASNIK

OKRAJNEGA LJUDSKEGA ODBORA LJUBLJANA

LJUBLJANA, 15. aprila 1958 — LETO V., štev. 30

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

Poročilo Sveta za kmetijstvo in gozdarstvo o delu v letu 1957

(Nadaljevanje)

Problem Barja

Svet je tudi razpravljal o gospodarski ureditvi Ljubljanskega barja. Mišljenja je, da je potrebno vso zemljo Splošnega ljudskega premoženja, ki leži na območju Barja, vključiti k že obstoječim državnim posestvom, ali pa je potrebno ustanoviti nove kmetijske obrate. Razen tega je treba začeti z vsemi zemljišči, ki leže na Barju, brez ozira na lastništvo gospodariti smotrneje in bolje kot doslej. Vpeljati je potrebno načrtno izvajanje melioracijskih del in uvesti enotne plodorede, ki bodo odgovarjali za Barje, vpeljati nove kulture, ki bodo gospodarsko donosnejše, skratka začeti s takim načinom gospodarjenja z barjansko zemljo, da bo upravičilo visoke investicije, ki jih družba kot tudi posamezne organizacije vlagajo v melioracijska dela na Barju.

Da bi se ti cilji dosegli hitreje, je bil Svet mnenja, da je potrebno ustanoviti organ, ki se bo bavil s problematiko Barja ter pripravil načrte in vse ostalo, kar je potrebno za boljše in načrtno gospodarjenje z barjansko zemljo. Na osnovi tega je predlagal okrajni ljudski odbor ustanovitev Zavoda za gospodarsko ureditev Ljubljanskega barja. Zavod je bil ustanovljen ter je začel s svojim delom spomladi leta 1957.

Dosedanje delo Zavoda je bilo predvsem v inventarizaciji Splošnega ljudskega premoženja na Barju ter v pripravah poedinih sektorjev zemljišč za arondacijo v korist državnim posestvom (Bokalce, Jesenkovo, Verd, Brest). Nadalje je v teku izmera in izdelava načrtov poedinih zemljiščnih kompleksov, ki pridejo v poštev za melioracijska dela, ali pa kot je primer »Na gmajnici« za formiranje novega gospodarskega obrata. Poleg navedenega ima strokovna kmetijska služba pri Zavodu že izdelane ali pa so v izdelavi načrti za kmetijsko ureditev poedinih zemljiških kompleksov. Izvršene so tudi analize o sedanjem stanju kakor tudi predlogi o nadaljnjih ukrepih, ki jih je potrebno vpeljati, da se bo stanje popravilo.

V tesni povezavi z gospodarskim urejanjem Barja je tudi Vodna skupnost za melioracijo Ljubljanskega barja, katere osnovne naloge so, da z melioracijskimi deli uredi vodni režim na Barju. V letu 1957 je Vodna skupnost delala največ pri regulaciji Iščice. Za te namene je skupnost dobila tudi zvezni kredit 103,350.000 dinarjev. Poleg tega je skupnost delala za ureditev drobne mreže, in to na novih izkopih kot tudi na poglobitvi in košnji starih jarkov. Skupaj je bilo izkopanih 109.000 m³ materiala, oziroma 20.721 dolžinskih metrov jarkov. Dela so tekla na teritoriju pododborov občine Rudnik, Borovnica, Vrhnika in Vič. Poleg tega so bila dela na čiščenju Ljubljanice oziroma na odstranitvi ostankov razstreljenega jezu na Spici, kakor tudi na dovozni poti za dostop v strugo Ljubljanice. Da je bilo možno vsa navedena dela izvršiti, je bilo potrebno poleg sredstev, ki so bila zbrana od samih Barjanov, še znatne dotacije okraja. Skupno je okraj dotiral iz proračuna in skladov 60 milijonov dinarjev, od tega 20 milijonov dinarjev za mostove na Iščici. Vsa ta sredstva so sicer nakazana, niso pa bila do konca leta izkoriščena, delno so prenesena na leto 1958. Pri izvrševanju melioracijskih del pa se je pokazalo, da so bili mnogokrat preveč zaščiteni interesi posameznikov na škodo skupnosti, zato je bilo potrebno, da se spremenijo pravila o delu Vodne skupnosti ter se na ta način zaščitijo interesi skupnosti, ker ta za izvršitev melioracijskih del na Barju tudi finančno največ prispeva. Razen tega so tudi zvezni krediti vezani na pogoje, da se melioracijsko območje tudi gospodarsko uredi — po sodobno gospodarsko agrotehničnih vidikih. Svet je o navedenih problemih večkrat razpravljal ter predlagal občnemu zboru Vodne skupnosti spremembo pravil in istočasno tudi spremembo meje, plačevanje barjanskega prispevka od zemljišča, istočasno pa, da naj izvaja melioracijska dela po vodno gospodarskem načrtu in pod strokovno tehničnim nadzorstvom Glavne uprave za vodno gospodarstvo LRS, skladno z gospodarsko ureditvenimi načrti, ki jih izdela Zavod za gospodarsko ureditev Ljubljanskega barja.

V zvezi z navedenim so bile sprejete v novem statutu spremembe glede članstva tako, da so ti ljudski odbori člani skupnosti, s posebnimi pravicami in dolžnostmi.

Celotno Barje je razdeljeno na pet okolišev, katerih meje potekajo v glavnem po upravnih mejah občin. Organi Vodne skupnosti v navedenih okoliših so pododbori, ki skrbijo za izvajanje potrebnih melioracijskih in vzdrževalnih del, ki imajo pomen za okoliše ter poleg ostalega sodelujejo tudi pri izvajanju del. Navedeni pododbori lahko tudi sami organizirajo manjša melioracijska dela, če so ta v soglasju s celotnim ureditvenim načrtom. Od skupnega števila članov pododbora, ki ga sestavlja 3 do 15 članov, imenuje občinski ljudski odbor, in to iz vrst Barjanov eno tretjino. S tem bo občina v interesu Barjanov lahko pomagala pododborom, istočasno pa bo imela nadzor nad njihovim delom.

Da se spopolni in izboljša kmetijska zakonodaja ter pomaga pospešiti kmetijsko proizvodnjo, je Svet razpravljal tudi o predlogu zakona o komasaciji kmetijskih zemljišč, nadalje je razpravljal o odloku o gospodarski ureditvi Barja ter o uvedbi pavšalne skočnine pri govedih. Zaradi enotnega poslovanja je dal Svet priporočilo Mestnemu svetu glede vprašanja kmetijskih občinski doklad na območju mesta, za vse občine pa smernice glede uvedbe enotne cene plačevanja skočnine, predloga odloka o obveznem zatiranju koloradskega hrošča, o zimskem škropljenju sadnega drevja, obvezni tuberkulinizaciji govedi, o poenotenju veterinarske službe, o uvedbi pasje takse v višini, kot je bila prej po zveznih predpisih, itd.

Svet je večkrat razpravljal tudi o gospodarjenju na državnih posestvih in s tem v zvezi tudi o investicijah, ki jih je potrebno vložiti. Priporočilo Sveta je, da naj se gradi čim ceneje ter le zgradbe, ki so za normalno obratovanje posestva nujno potrebne. Predlagal je tudi občinskim ljudskim odborom, da se 6 posestvom zniža stopnja amortizacije za leto 1957 na višino, ki je potrebna le za nujno vzdrževanje osnovnih sredstev.

Za najetje kreditov pri Jugoslovanski investicijski banki in pri Zvezi zadružnih hranilnic je Svet predlagal okrajnemu ljudskemu odboru, da je ta izdal za 139,597.399 dinarjev definitivnih poroštvenih izjav. Poroštvene izjave se nanašajo na investicije s področja kmetijstva in gozdarstva za državni in zadružni sektor. Poleg tega je predlagal okrajnemu ljudskemu odboru, da je izdal 12 kmetijskim gospodarskim organizacijam začasne poroštvene izjave za najetje zveznih kreditov v skupnem znesku 234 milijonov 723.023 dinarjev. V zvezi s poroštvenimi izjavami je okrajni ljudski odbor zagotovil 12 kmetijskim gospodarskim organizacijam tudi posojilo iz okrajnega investicijskega sklada v skupnem znesku 85,623.219 dinarjev za lastno udeležbo pri natečaju.

Za izvajanje investicijske politike na področju kmetijstva in gozdarstva je bila Svetu v pomoč Komisija za revizijo investicijskih programov, katera je obravnavala v letu 1957 44 investicijskih programov, od katerih je bilo 22 primerov za gospodarske zgradbe, 7 za melioracije, 4 za nasade in 11 za opremo. Na splošno so bili investicijski programi v redu izdelani, z izjemo 6, ki so bili investitorjem vrnjeni, oziroma dani v popravek. Pri pregledu programov je ugotovljeno, da so pomanjkljivosti v funkcionalnem in tehnološkem pogledu, delno pa tudi v tem, da nekateri investitorji polagajo premalo pažnje na perspektivni razvoj svojih obratov. Vsa državna posestva še nimajo gospodarsko ureditvenih načrtov za celoto, zato komisija težko potrjuje programe za posamezne objekte, ker si ni na jasnem, ali bo sedanja izgradnja v skladu s perspektivnim programom (n. pr. posestvo Vodice). Zato bi bilo potrebno, da posestva najprej izdelajo celoten ureditveni program in šele nato gradijo posamezne objekte. Gradnje gospodarskih poslopij in hlevov so prilično drage. V posameznih primerih podražuje gradnjo slabą razporeditev notranjih prostorov oziroma dostopov do teh prostorov (n. pr. posestvo Brest pri stanovanjski hiši), kar seveda podražuje gradnjo in vse to po nepotrebnem finančno bremeni posestvo.

Bivši okraj Kočevje

Točnega pregleda glede gospodarskega razvoja kmetijstva in gozdarstva ter črpanja sredstev, namenjenih za kmetijstvo v bivšem okraju Kočevje nimamo, ker kočevski okraj ni imel Sveta za kmetijstvo in gozdarstvo; celotno problematiko je reševal Svet za gospodarstvo. Po skopih podatkih, s katerimi razpolagamo, je območje bivšega okraja Kočevje obsegalo skupno 119.404 ha, in sicer: 17.031 ha obdelovalnih oziroma 39.771 ha kmetijskih površin. Na tem območju obstajata dva velika kmetijska obrata, t. j. Kmetijsko gozdarsko posestvo Kočevje in posestvo Snežnik-Kočevska reka, dve manjši posestvi: posestvo Turjak in posestvo Kmetijske zadruge Draga ter tri majhne ekonomije. Socialistični sektor zavzema 49% vseh površin.

Od državnega sektorja na tem območju je največje Kmetijsko gozdarsko posestvo Kočevje, ki je obenem največje socialistično kmetijsko gospodarstvo v Sloveniji. Posestvo je bilo ustanovljeno z odločbo Vlade LRS leta 1952, t. j. z združitvijo več samostojnih kmetijskih gospodarstev z gozdnim gospodarstvom Kočevje in Ribnica. Posestvo obsega 40.598 ha celokupne površine, od tega je: 1080 ha njiv, 2907 ha travnikov, 2088 ha košenic, 1372 ha pašnikov, 1876 ha zaraščenih pašnikov in 31.275 ha gozdov.

Glede na to, da je glavna panoga poleg gozdarstva živinoreja, so tudi njivske površine v glavnem posejane oziroma posajene s kulturami, ki služijo živini za krmo. Glavne kulture so ječmen, oves, krompir, krmna pesa, koruza za silažo in detelje. Hektaraski donosi za posamezne kulture so bili pri ječmenu 20,2 mtc, ovsu 16,9 mtc, krompirju 150 mtc, krmni pesi 312 mtc, koruzi za silažo 173,4 mtc, detelji 37 mtc in senu 11,6 mtc.

Posestvo je redilo v letu 1957 preko 1500 kom. goved (1000 krav), 725 prašičev, od tega 92 plemenskih svinj ter preko 153 konj. Mlečnost pri kravi se je v primerjavi z letom 1956 dvignila za preko 300 litrov na kravo.

Za investicijsko izgradnjo je posestvo najelo 405,976.000 din dolgoročnih kreditov za dobo 5 do 30 let ter z obrestno mero 1 do 5%. Letne anuitete za leto 1957 znašajo 48 milijonov 824.000 din in jih bo posestvo v približno tej višini odplačevalo še kakih deset let. Do sedaj je po-

sestvo vrnilo 31,487.000 din dolgoročnega kredita, tako da ima po stanju iz leta 1957 še 374,489.000 din neplačanega dolgoročnega kredita.

Posestvo ima 208,000.000 din stalnega obratnega kredita in 136,915.000 dinarjev dopolnilnega kredita.

V letu 1956 je znašala realizacija vrednosti proizvodnje: v kmetijstvu 446,767.000 din, v gozdarstvu 881 milijonov 549.000 din, v lesni industriji 373,752.000 din ali skupno 1.702,048.000 dinarjev.

Finančni rezultat za leto 1956 je bil:

1. V kmetijstvu in kmetijskih obratih:

	din
a) stroški proizvodnje	922,583.567
b) izguba	74,803.582

2. V lesni industriji:

a) stroški proizvodnje	484,195.525
b) davek na promet	34,090.942
c) dobiček	24,508.402

3. V gozdarstvu:

a) stroški proizvodnje	721,141.067
od tega gozd. takse	276,688.698
b) dobiček	144,900.292

Po kritju izgube kmetijstva je posestvu ostal dobiček v znesku 94,605.112 din. Iz tega je posestvo poravnalo vse družbene obveznosti v znesku 44,500.000 din. Ostanek je bil razdeljen v sklade ter se porabil delno za nagrade.

Pri okraju je bil sklad za pospeševanje kmetijstva, v katerega je bilo planiranih 8,320.000 din dohodkov. Od tega je bilo stvarno realiziranih 8,017.850 din. Ta vsota je bila črpana po predračunu v glavnem za iste namene v kmetijstvu, kot so bila koriščena sredstva sklada za pospeševanje kmetijstva okraja Ljubljana. Iz sklada je bilo izplačanih 7,328.899 din, ostala pa je obvezna rezerva v znesku 616.350 dinarjev in saldo 72.601 din.

Zadružništvo

V letu 1957 je bilo na območju okraja 142 kmetijskih zadrug splošnega tipa, 2 specialni zadrugi, 1 kmetijska delovna zadruga, 3 gozdarske poslovne zveze, 2 gospodarski poslovni zvezi in 1 zadružna hranilnica in posojilnica. V zadrugah je 22.288 članov. V sklopu zadrug posluje 730 pospeševalnih odsekov, in to poljedelskih, živinorejskih, sadjarskih, čebelarskih, gozdarskih, mladinskih, planšarskih, strojnih in drugih.

Kmetijske zadruge so v letu 1957, zlasti po objavi resolucije Zvezne ljudske skupščine in sprejetju uredbe o dopolnitvi in spremembi uredbe o kmetijskih zadrugah, opustile že več nekmetijskih dejavnosti, med temi nekaj poslovalnic s špecerijskim blagom in gostiln. Ustanovljene so bile nove dejavnosti, ki so tesno povezane s kmetijsko proizvodnjo. Zgrajene so bile zbiralnice za mleko, strojne lope, skladišča za kmetijske pridelke, predelovalnice za sadje in podobno.

Kmetijske zadruge so pokazale aktivnost tudi z večjim zanimanjem za kmetijsko proizvodnjo in iskanjem oblik za sodelovanje v proizvodnji med zadrugo in zadružniki (kooperacija). Zadruge so organizirale tekmovanje za večje hektarske donose pri krompirju in pšenici, za pitanje živine, za ureditev čredinskih pašnikov in za obnovo sadjarstva.

Kmetijsko pospeševalna služba pri Okrajni zadružni zvezi in Poslovnih zvezah je s svojim strokovnim kadrom v precejšnji meri pripomogla, da se je kmetijska proizvodnja dvignila skoraj v vseh panogah kmetijstva. K dvigu proizvodnje je pripomogla s tem, da je nudila članom kmetijskih zadrug večje količine dobrih in kvalitetnih semen, da je dajala strokovna navodila glede pravilne uporabe umetnih gnojil, zatiranja rastlinskih bolezni in škodljivcev, da je pomagala pri urejanju večjih nasadov, pri izboljšanju travnikov in pašnikov ter pri izboljšanju živinoreje.

Z raznimi tečaji in strokovnimi predavanji je Okrajna zadružna zveza pripomogla, da se je večje število zadružnikov in zadružnic strokovno usposobilo v raznih panogah kmetijstva.

Tržišče

V trgovini s kmetijskimi pridelki so imele zadruge kot organizator kmetijske proizvodnje važno vlogo. V letu 1957 je šlo preko kmetijskih zadrug okrog 85% vsega odkupa. Odkupovale so les ter delno tudi kmetijske pridelke. Obstajajo pa še vedno velike težave z odkupom lahko pokvarljivih kmetijskih pridelkov (zelje, krompir, vrtnine), zaradi tega, ker zadruge ne sklepajo pogodb s kmeti za odkup pridelkov ter zaradi preslabo organizirane trgovske mreže. Večja podjetja (Sadjezelenjava, Kmetijski pridelki) so premalo zainteresirana, da bi si zagotovila kmetijske proizvode iz bližnje okolice s pogodbami in navnaprej določenimi minimalnimi cenami. Neurejena trgovska mreža je povzročala tudi zastoj pri odkupu pitane živine in perutnine, ki bi morala biti po sklenjenih pogodbah že pred meseci odkupljena. Zaradi tega je nujno, da se vzporedno z dvigom proizvodnje uredi tudi hiter in pravilen odkup s pomočjo trgovske mreže po primernih cenah. Tem stvarem bo prav gotovo pripomogla dovršitev klavnice in hladilnice.

Delo Sveta za kmetijstvo in gozdarstvo s področja gozdarstva

Gozdarsko politiko na območju okraja je vodil Svet za kmetijstvo in gozdarstvo, in to po smernicah družbenega plana za leto 1957.

O vprašanjih gozdarstva je Svet razpravljal na desetih sejah. Svet je predvsem razpravljal o predlogu družbenega plana gozdarstva, o gozdarski službi ter o notranji službi uprave. Nadalje je Svet naročil Upravi za gozdarstvo, da izdela pravilnik o poslovanju upravnega odbora gozdnega sklada, ki ga je nato sprejel tudi okrajni ljudski odbor po predhodni proučitvi na seji Sveta. Upravi za gozdarstvo je bila tudi dana naloga, da izdela pravilnik o organizaciji uprave in sistemizaciji delovnih mest. Osnutek pravilnika in sistemizacije delovnih mest sta bila sicer narejena, vendar pa ju Svet zaradi predstoječe reorganizacije gozdarske službe ni obravnaval. Reorganizacija je dobila pravno osnovo s predpisi, izdanimi 31. julija v 27. številki Uradnega lista LRS.

Okrajna uprava za gozdarstvo je bila ustanovljena v letu 1954 kot upravni organ gozdarstva. Vse do leta 1957 pa za zasebni sektor ni bilo organizacije, ki bi izvajala operativna dela vzdrževanja gozdov. Ta dela je uprava izvajala v lastni režiji. S tem je vršila istočasno upravne in operativne funkcije. Nastala je potreba po reorganizaciji gozdarstva. S strokovno-gozdarskega stališča bi bilo možno organizirati operativno službo s pomočjo gozdnih gospodarstev, ni pa bilo tesnega sodelovanja gozdnih posestnikov in kmetijskih zadrug. Nova organizacija se je držala načela, da gozdarstva zasebnega sektorja kot sestavni del vaškega gospodarstva ni mogoče izločiti iz delokroga splošne kmetijske zadruge. Kajti načela, ki jih je postavil tovariš Kardelj v zvezi z nalogami zadružne in zasebne zemljiške lastnine, veljajo prav tako za gozdarstvo kot za kmetijstvo.

Zakonodaja — predvsem republiška — je uredila odnose družbe do zasebnega lastnika gozdov in lastnikove odnose do gozda. S predpisi je zasebnega gozdnega posestnika uspešno in upravičeno omejila pri gospodarjenju z gozdovi, omejila možnost nekontroliranega izkoriščanja gozdov in denarni dohodek iz gozdov. Z vlaganjem sredstev iz gozdnih skladov pa so bili gozdovi izboljšani.

Tako je bila osnovana organizacija gozdarskih poslovnih zvez, ki predstavlja združenje kmetijskih zadrug, preko kmetijskih zadrug pa povezavo gozdnih posestnikov, ki sodelujejo pri načrtnem gospodarjenju z gozdovi. Ta način dela krepi vlogo kmetijskih zadrug v razvijanju njihovih gospodarskih osnov in socialističnih odnosov na vasi.

Po novih predpisih prevzemajo kmetijske zadruge med drugim skrb za odgovornost in uvajanje racionalnega gospodarjenja v zasebnih gozdovih, pomagajo gozdnim posestnikom pri smotrnem izkoriščanju lesa ter pospešujejo smotrno uporabo lesa. Za izvrševanje teh nalog imajo kmetijske zadruge svoje gozdarske odseke. Zadružniki pa imajo vso možnost in pravico, sodelovati in soodločati na tem področju dela zadruge v odboru in na občnih zborih.

Ustanoviteljice gozdarske poslovne zveze so kmetijske zadruge določenega območja. Poslovna zveza vodi in izvaja vso gozdarsko operativo v zasebnem sektorju, nudi zadrugam strokovno pomoč pri obnovi, gojitvi in varstvu gozdov, pri vzdrževanju gozdnih komunikacij, pri smotrnem izkoriščanju gozdov in podobno. Zbira in obravnava od zadrug prejete predloge letnih gospodarskih planov, oziroma jih sama sestavlja, v kolikor kmetijske zadruge še niso v zadostni meri za to usposobljene, združuje kmetijske zadruge za območja posameznih občin. Poslovna zveza izdeluje gozdnogospodarske ureditvene načrte, skrbi za njihovo izvajanje, izdeluje investicijske programe za gradnjo gozdnih komunikacij in drugih gozdarskih objektov, gradi sama investicijske objekte ter posreduje tržišču od zadrug odkupljene gozdne sortimente, kar je za pravilno usmerjanje lesa in stabilizacijo lesnega trga za sedaj nujno potrebno. Poudariti je treba, da so osnovne organizacije na območju zasebnih gozdov kmetijske zadruge. Gozdarska poslovna zveza odgovarja za svoje delo tudi kmetijskim zadrugam, ki so jo ustanovile, in je dolžna prenašati čimveč nalog na kmetijske zadruge, da se te čimprej usposobijo za samostojno delo.

Na območju bivšega okraja Ljubljana so bile ustanovljene tri gozdarske poslovne zveze in to najprej v Kamniku, nato na Rakeku, ljubljanska poslovna zveza pa je bila ustanovljena šele zadnje dni v letu 1957.

Zadružne organizacije, tako gozdarske poslovne zveze kot kmetijske zadruge so že v preteklem letu izvajale gozdno-gojitvena dela in dela na vzdrževanju gozdnih komunikacij v zasebnem sektorju pod strokovnim vodstvom gozdarskih uslužbencev Uprave za gozdarstvo.

Zadruge in gozdni posestniki so v preteklem letu pokazali veliko aktivnost in zanimanje za gradnjo in vzdrževanje gozdnih komunikacij, manj za gojitev in nego gozdov. To je opravičljivo, ker v začetku svojega delovanja niso imele niti zadruge niti poslovne zveze strokovnega gozdarskega kadra. Ves terenski kader Uprave za gozdarstvo so zadruge prevzele šele ob koncu preteklega leta. V zasebnem sektorju tudi ni bilo kvalificiranih gozdnih delavcev in je zaradi tega trpela kvaliteta dela, pri tem pa je bila izvedba del dražja z ozirom na to, da so dela v pretežni večini sezonska. V bodoče bo potrebno v prvi vrsti pojačati strokovni gozdarski kader in stremeti za tem, da bo imela vsaka poslovna zveza, oziroma kmetijska zadruga določeno število stalnih kvalificiranih gozdnih delavcev, ki jih bo po potrebi v času izvajanja večjih sezonskih del razmestila po deloviščih kot predelavce. Nadalje bo potrebno organizirati tudi praktične tečaje za sodobno nego gozdov tako za gozdne delavce, kakor tudi za gozdne posestnike in logarje.

Tekom leta 1957 so bila ukinjena revirna vodstva, katerih osebje je deloma prešlo na referate za gozdarstvo pri občinskih ljudskih odborih, deloma pa na gozdarske poslovne zveze. Občinski ljudski odbori so prevzeli funkcijo prve stopnje, katero je prej vršila okrajna uprava za gozdarstvo. Občinski ljudski odbori sedaj izdajajo odločbe za sečna dovoljenja in sečne naloge, odločbe o vplačilu prispevka v gozdni sklad, skrbijo, da se izvršujejo zakoni in drugi predpisi s področja gozdarstva na območju občine in po pooblastilu Okrajne uprave za gozdarstvo kolavdirajo gozdno-gospodarska dela. Občinski ljudski odbori razpravljajo o družbenih planih za področje zasebnih in zadružnih gozdov in gozdov splošnega ljudskega premoženja, ki so v njihovi upravi, o sredstvih za vzdrževanje zasebnih in zadružnih gozdov in stavljajo o tem predloge okrajnemu ljudskemu odboru. Tako je sedaj upravna gozdarska služba prve stopnje organizirana pri občinskih ljudskih odborih.

Okrajna uprava za gozdarstvo je z novimi predpisi postala pritožbena stopnja zoper odločbe o zavrnitvah sečnega dovoljenja in zoper sečne naloge občin, razen za sečnje, ki jih opravlja gozdno gospodarstvo. Postala je tudi pritožbena stopnja za obravnavanje pritožb zoper odločbe o plačilu prispevka v gozdni sklad in prvostopni organ za obravnavanje prošenj za oprostitev prispevkov v gozdni sklad. Težišče dela Okrajne uprave za gozdarstvo, ki le še deloma rešuje upravne zadeve, je nadzorstvena in inšpekcijska služba. Vendar bo v bodoče okrajna uprava za gozdarstvo morala še vedno nuditi vso pomoč na novo organiziranim in še ne dovolj utrjenim gozdarskim poslovnim zvezam ter na novo osnovanim referatom za gozdarstvo pri občinskih ljudskih odborih.

Navedene organizacijske spremembe v gozdarski službi dajejo vse večje kompetence občinam. Povečuje se krog ljudi, ki razpravlja in odloča o zadevah upravljanja in gospodarjenja z gozdovi. To so komisije za izdajanje sečnih dovoljenj, ki imajo družbeni značaj, dalje sveti za kmetijstvo in gozdarstvo, oziroma sveti za gozdarstvo pri občinskih ljudskih odborih. Svet za kmetijstvo in gozdarstvo okrajnega

ljudskega odbora in upravni odbor gozdnega sklada. Vedno širši krog državljanov sodeluje pri navedenih komisijah in svetih, nadalje v delavskih svetih in upravnih odborih, v upravnih odborih gozdarskih poslovnih zvez, v gozdarskih odborih pri kmetijskih zadrugah (teh je 96 od 119 kmetijskih zadrug na območju bivšega okraja Ljubljana) s preko 460 člani in končno na občnih zborih kmetijskih zadrug, poslovnih zvez in okrajne zadružne zveze.

Za zboljšanje gozdnega gospodarjenja je bilo izdanih več novih predpisov. Odpravljen je prevzem in žigosanje izdelanega lesa pri panju. S tem je gozdarski kader razbremenjen administrativnih del in se lahko v večji meri posveti izvajanju gozdarskih nalog. Določbe uredbe, da gozdni posestniki ali lastniki gozdov ne plačajo prispevka od lesa, ki ga posekajo v svojih gozdovih na podlagi sečnega dovoljenja in ga neposredno uporabijo za potrebe lastnih gospodarstev, bodo v znatni meri pospeševale obnovo gospodarstev in s tem tudi hitrejši razvoj kmetijstva, posredno pa še razvoj gozdarstva.

V zvezi z razpravo sveta o finančni službi uprave za gozdarstvo in disciplineranosti kmetijskih zadrug pri odvajanju zbranih prispevkov v gozdni sklad so v preteklem letu nastale pozitivne spremembe.

Izvršitev plana dohodkov gozdnega sklada v letu 1957 v primerjavi z letom 1957 kaže določen napredek. V letu 1956 je bil plan bruto dohodkov dosežen le s 96 % ali 683.532.000 din napram planu 713 milijonov, 220.000 bruto dohodkov, v letu 1957 pa plan v višini 721 milijonov, 683.000 dinarjev presežen za 76,957.000 dinarjev ali za 11 %.

Vzroke teh pozitivnih sprememb je iskati v izboljšani finančni službi uprave za gozdarstvo, v povečanju blagovne potrošnje na račun neblagovne, in to za celih 36 %, s pripombo, da plan poseka ni bil prekoračen, in večje prizadevnosti celotnega kolektiva Uprave za gozdarstvo — predvsem računovodstva in personala na terenu.

Nasproti letu 1956 se je stanje znatno zboljšalo. Uvedeno je bilo redno izterjevanje prispevkov in zaračunavanje zamudnih obresti, kar je ugodno vplivalo na red in poslovanje pri plačevanju prispevka v gozdni sklad, predvsem pri kmetijskih zadrugah, vendar pa stanje v tem oziru še ni povsem zadovoljivo.

Kmetijske zadruge in odkupna podjetja so obračunane prispevke z gozdnimi posestniki odvajale v gozdni sklad z veliko zamudo. Na ta način so kmetijske zadruge neupravičeno koristile finančna sredstva gozdnega sklada kot da so to njihova obratna sredstva. Nedisciplineranih kmetijskih zadrug, ki niso v stanju urediti svojih obveznosti napram gozdnemu skladu pravočasno in pravilno, je bilo v preteklem letu še 18. Da so take težnje preprečile, se je pri teh zadrugah v časovnih obdobjih pregledalo obračunavanje in odvod prispevkov ter zaračunalo predpisane zamudne obresti. Kljub tem ukrepom pa so nekatere zadruge še vedno v zaostanku (na primer Vrh nad Rovtami, Šentjošt, Črni vrh, Trate, Vrhnolje, Črna pri Kamniku, Zagradec, Lanišče, Tomišelj, Rakitna in Žilce).

Ob izidu uredbe za izvajanje zakona o gozdnih skladih je bilo več pritožb gozdnih posestnikov zoper plačila prispevka v gozdni sklad. Obveznost plačila nastane namreč z dnem, ko je drevje odkazano, prispevek pa je treba plačati v 15 dneh po prejemu odločbe, kar pomeni, da je treba plačati prispevek običajno prej ko je drevje posekano. Te zadeve so bile pravočasno in skoraj povsod urejene tako,da so zadruge dobile potrebna denarna sredstva in da dajejo posestnikom akontacije za zadrugi prodani les.

Vendar ni povsod urejeno kreditiranje za dajanje akontacij prodajalcem lesa v višini prispevka v gozdni sklad, ker kmetijske zadruge ne marajo najemati kreditov in plačevati obresti, pri tem pa ne vidijo povzročene gospodarske škode. Nova tarifa prispevkov, ki se nanaša na bruto lesno maso stoječega drevja, pa po drugi strani ugodno vpliva na večjo proizvodnjo vrednejših sortimentov.

Svet je razpravljal o družbenem planu gozdarstva in o spremembah družbenega plana zaradi spremenjenih predpisov kot o zvišanju odstotkov odvoda iz gozdnega sklada v proračun in o povečanju omejitve koriščenja sredstev gozdnega sklada od 12 na 30 %. Pri tem je Svet dal smernice, da se po možnosti ne omeje sredstva, določena za gradnjo gozdnih komunikacij in s tem poudari važnost te gradnje.

Dalje je Svet razpravljal še o poročilu Uprave za gozdarstvo o realizaciji družbenega plana gozdarstva za prvo polletje 1957 in ga v celoti sprejel (Izvršitev letnega plana je prikazana v posebnem delu poročila).

O problematiki uprave za zeleni pas, ki je organizacijsko vezana na na Upravo za gozdarstvo, je Svet razpravljal na več sejah. O tej zadevi je bilo ponovno razpravljano na seji Sveta v mesecu novembru in je bila formirana komisija, ki naj bi proučila vse možnosti iz pravnega stališča. Zadeva je še v teku.

V zvezi z odpravo okraja Kočevje in priključitvijo tega dela k območju okraja Ljubljana, je Svet razpravljal o prošnji Kočevja, da tudi v bodoče obstoji samostojna uprava za gozdarstvo za območje bivšega okraja Kočevje. S tem predlogom se Svet ni strinjal in je sklenil, da se Uprava za gozdarstvo Kočevje ukine in priključi Upravi za gozdarstvo Ljubljana s tem, da še samostojno posluje do konca leta 1957. Ukine se zato, ker po novih predpisih pretežni del pristojnosti uprav za gozdarstvo preide na občinske ljudske odbore, gozdarske poslovne zveze pa prevzamejo operativo v zasebnih in zadružnih gozdovih in ker bi bilo poslovanje z dvema upravama v istem okraju težko. Zato ni razloga za obstoj dveh samostojnih okrajnih uprav.

Svet je imel v pretresu tudi ustanavljanje in pravila gozdarskih poslovnih zvez, to je »Sinek« v Kamniku, »Javornik« na Rakeku in Gozdarska poslovna zveza v Ljubljani ter predlagal okrajnemu ljudskemu odboru, da se ustanovitev teh potrdi. Pri tem je tudi razpravljal o rajonizaciji teh zvez, posebno še o gospodarski poslovni zvezi »Javornik« na Rakeku, s katero niso hotele poslovati kmetijske zadruge z območja občine Logatec, kljub temu, da so bile ustanoviteljice te poslovne zveze. Zadeva je bila s posredovanjem komisije urejena.

Svet je tudi razpravljal o taksacijskih, oziroma o ureditvenih delih v zasebnih in gozdovih splošnega ljudskega premoženja in ugotovil, da začeta dela niso bila povsod končana, da je bila slaba povezava med taksatorji in kmeti ter občinskimi ljudskim odbori in kmetijskimi zadrugami in da so pri teh delih velike težave pri razmejitvi med gozdnimi in kmetijskimi površinami. Zato je Svet sklenil, da se formirajo komisije gozdarskih in kmetijskih strokovnjakov ter prizadetih, ki naj bi razmejevali gozdne in kmetijske površine. Take komisije so bile formirane pri nekaterih občinskih ljudskih odborih, kjer se je vršila taksacija. Potrebno bo formirati take komisije povsod in da še pred pričetkom taksacijskih del komisije izvrše razmejitev. Stiki med taksatorji, občinami, kmetijskimi zadrugami in prizadetimi so se v preteklem letu povečali, izdelani elaborati so bili razgrnjeni na občinah in tolmačeni gozdnim posestnikom.

Svet je razpravljal o udeležbi Uprave za gozdarstvo na XXI. zveznem natečaju za investicijsko posojilo iz splošnega investicijskega sklada, ki ga je razpisala Jugoslovanska investicijska banka v Beogradu. Svet se je strinjal s tem, da se najame posojilo za gradnjo gozdnih cest in sicer za ceste:

Škrilje—Mokrc v višini 14 milijonov 35.727 dinarjev, Javornik v višini 13.846.408 dinarjev in Češnjice—Okrog (Menina) v višini 10 milijonov 894.000 dinarjev.

Komisija pri Investicijski banki je odbila posojilo za cesti Javornik in Menina, ker navedeni cesti odpirata v glavnem le zasebne gozdove.

Za cesto Škrilje—Mokrc, ki odpira v glavnem gozdove splošnega ljudskega premoženja (60 %), je komisija predlagala odobritev, vendar odgovora o sklepu upravnega odbora banke nismo prejeli.

Svet je razpravljal o prošnjah za dodelitev splošnega ljudskega premoženja kmetijskim posestvom in drugim gospodarskim organizacijam, oziroma ustanovam, pri čemer je v okviru javnih interesov ščitil tako kmetijske kot gozdarske interese. Nadalje je Svet še razpravljal in sklepal o rajonizaciji zelenega bora in črnega ribezlja in predvidel, da se skoraj celotno območje (razen občin Loška dolina in Logatec) prepusti zasajevanju črnega ribezlja v plantažah, zeleni bor pa naj se s tega območja umakne.

Poseben problem predstavlja obratovanje žag venecijank. Svet je v preteklem letu često razpravljal o prošnjah za privolitev obratovanja žag venecijank in se pri tem držal načela, da se število venecijanskih obratov ne povečuje. Po uredbi o obratovanju žag venecijank, lahko te žagajo samo tisti les, ki ga lastnik gozda poseka v svojem gozdu za lastno uporabo. Zaradi pomanjkljive kontrole se večina obratov te določbe ne drži. Žagali so tudi hlodovino, ki je bila namenjena industrijski predelavi ter na ta način odvzemali potrebno surovino žagarski industriji. Ta kontrola bo v bodoče še bolj otežkočena, ker je z novo uredbo o sečnji gozdnega drevja ukinjeno prevzemanje in žigosanje lesa po izvršeni sečnji. Potrebna bi bila nova uredba o obratovanju žag venecijank, ki bi omogočala lažjo kontrolo poslovanja teh obratov z ozirom na nove predpise v gozdarstvu.

Na območju okraja obratuje 40 žag venecijank. Letno se proizvede okrog 18.000 m^3 hlodovine za domačo uporabo. Z obstoječim številom obratov se ta količina lahko razreže, vendar pa še prihajajo nove prošnje za privolitev obratovanja žag, ki so bile svoječasno ustavljene. Delno je ta pritisk upravičen, ker lokacija obstoječih venecijanskih obratov ne zadovoljuje vsem gospodarskim principom. Vršijo se še vedno razni neekonomski prevozi (velika razdalja, vožnje v hrib). Izdelati je potrebno pregled lokacij vseh teh obratov in v bodoče pri izdajanju dovoljenj paziti na lokacijo obrata. Osnovni pogoj za njihovo obratovanje pa je seveda v tem, da se bavijo z razrezom tistega lesa, ki ga navaja uredba. Pri tem je pripomniti, da je v zadevah izdajanja dovoljenj za delo žag venecijank po 56. členu zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov pristojen Svet za gospodarstvo OLO.

V perspektivni gozdarsko-gospodarski politiki bo treba stremeti za tem, da se s pospešenim tempom gradijo gozdne ceste in popravijo obstoječe poti. V mnogih gozdnih predelih okraja se še vršijo neracionalni transporti, ki zmanjšujejo tehnično in komercialno vrednost posekanega lesa. Mnogo mladih kultur ni mogoče pravilno negovati, ker ne razpolagamo s primernimi cestami, ki bi nam omogočile spravilo sortimentov, ki so lesno-predelovalni industriji nujno potrebni. Vsaka takšna investicija, vložena v novogradnjo gozdnih cest, se nam bo pri vzgoji in negi sestojev bogato poplačala.

Kot kritični sortimenti nastopajo na našem trgu še vedno jamski in celulozni les. Da bi zagotovili minimalne potrebe industrije teh sortimentov, je z družbenim planom vsako leto določena minimalna količina kritičnih sortimentov, ki se morajo proizvesti. Okrajna uprava za gozdarstvo je zaradi tega izdajala sečna dovoljenja z navedbo sortimentov, ki se pri sečnji proizvedejo in na ta način skušala regulirati proizvodnjo in s tem zagotoviti potrebne sortimente tržišču.

Ta ukrep v praksi ni rodil zaželenega uspeha, ker je bila trgovina v rokah posameznih kmetijskih zadrug. Te so namreč les po svoje presortirale in ga prodajale tistim konzumentom, ki so bolje plačevali. Takšen način trgovanja so omogočale predvsem nesorazmerne cene raznih sortimentov (maksimirana cena hlodovini iglavcev, visoka cena TT drogov itd.).

Situacija se bo verjetno zboljšala v letošnjem letu, ko so pričele s poslovanjem vse gozdarske poslovne zveze in med drugim prevzele v svoje poslovanje trgovino z lesom.

Pole navedenega je v našem okraju tudi nesorazmerje med kapacitetami lesne žagarske industrije in proizvodnjo hlodovine iglavcev. Zaradi pomanjkanja hlodovine iglavcev je prišlo na tržišču do precejšnjih nepravilnosti. Kljub temu, da je bila cena hlodovini iglavcev maksimirana, se nakupovalci v mnogih primerih tega niso držali in so iskali razne načine, ki so jim omogočali preplačevanje hlodovine. Da se zagotovijo potrebne količine surovine, so si podjetja ustvarjala prekomerne zaloge in vodila nelojalno konkurenco na tržišču.

S ciljem, da se s to prakso preneha, je bil pri okrajni trgovinski zbornici organiziran sestanek vseh potrošnikov in proizvajalcev. Proizvajalce so zastopale gozdarske poslovne zveze in gozdna gospodarstva. Na tem sestanku je bilo dogovorjeno, da posamezna podjetja ne bodo več nastopala na terenu kot neposredni nakupovalci, temveč bodo ta odkup prepustila gozdarskim poslovnim zvezam. S tem se bo delno popravilo stanje na tržišču, podjetjem pa omogočila kontinuirana proizvodnja.

(Nadaljevanje v prihodnji številki)

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA LJUBLJANA-BEŽIGRAD

116.

Na podlagi 2. in 6. člena Uredbe o pravici ljudskih odborov, da lahko predpisujejo takse in prometni davek (Ur. list FLRJ št. 19-118/53), 6. člena uredbe o spremembah in dopolnitvah taksne tarife zakona o taksah (Ur. list FLRJ št. 16/57) in na temelju predpisov zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov (Ur. list FLRJ št. 52/57, 12. člen), v zvezi s členom 8. in 28. statuta občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Bežigrad, je občinski ljudski odbor na 6. skupni seji občinskega zbora in zbora proizvajalcev dne 26. februarja 1958 izdal

ODLOK

o spremembi odloka o občinskih taksah na območju občine Ljubljana-Bežigrad,

ki je bil objavljen v »Glasniku« št. 3 od 10. januarja 1958.

1. člen

Spremeni se 5. odstavek 1. člena tarifne številke 11 in se glasi:

»Občinske takse so oproščeni varnostni organi za posest uradnih psov, lastniki lavinskih in reševalnih psov, lastniki psov, ki vodijo slepce ter lastniki rasnih in lovskih psov, za katere izda Kinološka zveza Jugoslavije potrdilo, da so po poreklu (rodovniku) rasni, oziroma lovski psi«.

2. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Ljubljana, dne 26. februarja 1958.

Št. 01-1784/1-58.

Predsednik
občinskega ljudskega odbora:
Stane Koman l. r.

OBČINA LJUBLJANA-ŠIŠKA

117.

Na podlagi 1. odstavka 15. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52) in 23. člena statuta občine Ljubljana-Šiška, je občinski ljudski odbor Ljubljana-Šiška na 7. seji dne 16. marca 1958 izdal

ODLOK

o obveznem odlaganju in odvozu smeti in odpadkov iz gospodinjstev in iz drugih virov na območju občine Ljubljana-Šiška

1. člen

Predpisuje se obvezno odlaganje in odvoz smeti in odpadkov iz gospodinjstev in drugih virov.

2. člen

Kot smeti in odpadki se štejejo:

1. iz gospodinjstev:

a) odpadki, ki izvirajo iz gospodinjstev,

b) pepel iz štedilnikov in navadnih peči,

c) odpadki kovin in železa,

d) odpadni papir vseh vrst,

e) odpadki tekstilnega blaga,

f) steklo, steklenice in keramika,

g) odpadki od čiščenja dimnikov,

h) odpadki, ki izvirajo iz čiščenja notranjih prostorov;

2. iz drugih virov:

a) odpadni gradbeni material (strešna opeka, zidarski ostanki ometov in drugi gradbeni material, ki izvira iz popravil),

b) kamenje, pesek, blato, odpadno listje in podobno,

c) odpadni premog, dvorišče smeti in ogorki iz centralnih kurjav.

3. člen

Najemniki stanovanj in lokalov so dolžni odlagati smeti in druge odpadke v zato posebej določene smetnjake, ki jih dobavi in razmesti na določen stalni prostor v zgradbi komunalni zavod »Snaga« Ljubljana.

V smetnjake smejo stanovalci, oziroma najemniki lokalov odlagati samo smeti in odpadke, navedene v 1. točki 2. člena tega odloka.

4. člen

Pri odlaganju smeti in odpadkov so hišni sveti, oziroma lastniki hiš in stanovalci, oziroma od njih pooblaščene osebe dolžni posebno paziti:

a) da so smetnjaki stalno zaprti,

b) da se pokrov pazljivo odpira in da se pri odlaganju ne onesnaži okolica, kjer so razmeščeni smetnjaki,

c) da se po odlaganju smeti in odpadkov pokrov smetnjaka narahlo zapre,

d) da se smetnjaki prenašajo tako, da se ne kvarijo.

5. člen

Nadzor nad smetnjaki ter odlaganjem smeti in odpadkov ter njih vsebino vrše komunalni zavod »Snaga« in organi sanitarne inšpekcije.

6. člen

Industrijske smeti in odpadki, navadeni v 2. točki 2. člena tega odloka, se smejo odlagati na mestih, ki ne kvarijo zunanji videz mesta. Odloženi odpadki na pločnikih, oziroma ob pločnikih, se morajo odstraniti najkasneje v šestih urah po odložitvi.

7. člen

Odvažanje smeti in odpadkov iz gospodinjstev in iz drugih virov opravlja komunalni zavod »Snaga« v Ljubljani.

Odvažanje smeti in odpadkov iz gospodinjstev opravlja zavod po potrebi, vendar najmanj dvakrat tedensko.

Odvoz odpadkov iz drugih virov pa opravi komunalni zavod »Snaga« po naročilu in sicer najkasneje v 48 urah.

Odvažanje smeti in odpadkov je praviloma opraviti v dnevnem času, izjemoma pa v nočnem času.

8. člen

Smetnjake nabavi komunalni zavod »Snaga«, plačajo pa jih hišni sveti, oziroma hišni lastniki, katerih hiše niso vključene v družbeno upravljanje.

Tarifo za nakladanje in odvoz smeti ter za vzdrževanje smetnjakov določi občinski ljudski odbor Ljubljana-Center.

9. člen

Tarifo so dolžni plačati:

a) hišni sveti ali organi prisilne uprave za zgradbe, ki jih upravljajo,

b) podjetja, ustanove in družbene organizacije za zgradbe, ki jih upravljajo,

c) zasebni lastniki za zgradbe, ki niso vključene v stanovanjsko skupnost.

10. člen

Komunalni zavod »Snaga« odlaga odpadke, navedene v 2. členu tega odloka na krajih, ki jih na njihov predlog določi pristojna sanitarna inšpekcija.

11. člen

Za prekršek se kaznuje do 3000 dinarjev denarne kazni:

a) kdor odlaga v smetnjake za zbiranje smeti in odpadkov, tekoče odpadke, ogorke in odpadke iz drugih virov (2. točka, 2. člena),

b) kdor prestavlja smetnjake na druga mesta brez odobritve komunalnega podjetja »Snaga«,

c) kdor stresa smeti in odpadke okoli, oziroma izven smetnjaka,

d) kdor pušča odpadke na, oziroma ob pločnikih dalj časa kot je določeno v 6. členu tega odloka.

12. člen

V onih predelih območja občine, kjer še niso razmeščeni smetnjaki, se odlagajo in odvažajo smeti po dosedanjem načinu.

13. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Št. 01/1-33/7-56.

Predsednik
občinskega ljudskega odbora:
Marjan Jenko l. r.

OBČINA MEDVODE

118.

Na podlagi 2. odstavka 15. člena in 2. točke 50. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52), 7., 8. in 9. člena pravilnika o vzdrževanju državnih, zadružnih in zasebnih plemenjakov ter o načinu plačevanja skočnine (Ur. list LRS št. 41-612/48) ter določil temeljnega zakona o prekrških (Uradni list FLRJ št. 46-428/51 in 58-633/55) je Občinski ljudski odbor Medvode sprejel na tretji seji dne 24. decembra 1957

ODLOK

o plačevanju pavšalne skočnine in vzdrževalnine za plemenske bike

Pavšalna skočnina

1. člen

Na območju Občinskega ljudskega odbora Medvode se uvaja s 1. januarjem 1958 plačevanje pavšalne skočnine.

Pavšalno skočnino pobira pristojni upravni organ Občinskega ljudskega odbora na svojem območju od vseh krav in telic, ki so s 1. januarjem vsakega leta dopolnila 12 mesecev starosti. Med letom nastale spremembe v stanju živine se ne upoštevajo.

Občinski ljudski odbor izvede popis živine s pomočjo popisovalcev.

2. člen

Višina pavšalne skočnine se določi na 600 din (šest sto) za vsako plemenico ne glede na število pripustov.

3. člen

Pavšalno skočnino mora pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora pobrati najkasneje do 1. marca vsakega leta. Lahko pa plačajo lastniki živali pavšalno skočnino v dveh enakih obrokih, in sicer do 1. marca, drugega pa do 1. avgusta vsakega leta. Skočnino, ki do tega roka ne bo plačana, izterja upravni organ občinskega ljudskega odbora. Pobrana skočnina se mora odvesti na poseben račun pri področni Komunalni banki. Rejci plemenjakov oz. osemnjevalci ne smejo zahtevati za pripust oz. osemenitev nobene odškodnine.

4. člen

Iz sredstev pobrane skočnine izplačuje upravni organ občinskega ljudskega odbora na predlog pristojnega sveta vzdrževalnino vsem oskrbovalcem priznanih bikov ter osemenjevalnim postajam v dveh obrokih, in sicer: prvo polovico vzdrževalnine izplača do konca julija, drugo polovico vzdrževalnine pa najkasneje do 31. januarja naslednjega leta.

5. člen

Višino vzdrževalnine določi pristojni svet na podlagi števila skokov v določenem razdobju, zdravstvenega stanja in kondicije, plemenske vrednosti, starosti in teže plemenjaka. Pri določitvi vzdrževalnine rejcem bikov je upoštevati, da odpade na enega bika le okoli 80 plemenic letno.

6. člen

Sredstva pobrane skočnine se smejo uporabiti tudi za dajanje pomoči pri nabavi plemenjakov in za pripomočke pri umetnem osemenjevanju.

Ta sredstva pa se smejo uporabiti samo za namene, ki so označeni v tem odloku.

7. člen

Pristojni svet Občinskega ljudskega odbora se pooblašča, da izda potrebna navodila za izvajanje tega odloka.

8. člen

Z denarno kaznijo po 3000 din se kaznuje:

1. kdor v določenem roku ne prijavi pristojnemu občinskemu upravnemu organu številčnega stanja plemenic,

2. rejec bika oz. osemenjevalec, ki bi za pripust oz. osemenitev zaračunal kakršnokoli odškodnino.

Upravno kazenski postopek izvede in kazen izreče sodnik za prekrške pri Občinskem ljudskem odboru Medvode.

9. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Predsednik
Občinskega ljudskega odbora
Franc Mravlje l. r.

Vsebina

Poročilo o delu Sveta za kmetijstvo in gozdarstvo v letu 1957.

116 Odlok o spremembi odloka o občinskih taksah občine Ljubljana-Bežigrad.

117 Odlok o obveznem odlaganju in odvozu smeti in odpadkov iz gospodinjstev in iz drugih virov občine Ljubljana-Šiška.

118 Odlok o plačevanju pavšalne skočnine in vzdrževalnine za plemenske bike občine Medvode.